

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/50/2019
Identifikačné číslo spisu:	6216201035
Dátum vydania rozhodnutia:	20.03.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Branislav Král
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:6216201035.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu C. M., nar. XX. XX. XXXX, bývajúceho vo H., U., proti žalovanému Stavebné bytové družstvo Veľký Krtíš, so sídlom vo Veľkom Krtíši, Železničná 18, IČO 00 175 901, o zaplatenie sumy 1.209,90 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 2C/42/2016, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. októbra 2017 sp. zn. 17Co/375/2016 a proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš z 19. júla 2018 sp. zn. 2C/42/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. októbra 2017 sp. zn. 17Co/375/2016
o d m i e t a.

Dovolacie konanie o dovolaní proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš z 19. júla 2018 č. k. 2C/42/2016-197 z a s t a v u j e.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania voči žalobcovi.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo 16. júna 2016 č. k. 2C/42/2016-122 zamietol žalobu o náhradu škody vo výške 1.209,90 eur a žalovanému priznal náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100%.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 11. októbra 2017 sp. zn. 17Co/375/2016 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

3. Súd prvej inštancie uznesením z 19. júla 2018 č. k. 2C/42/2016-197 podľa § 250 ods. 1 CSP zamietol sťažnosť žalobcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie z 26. januára 2018 č. k. 2C/42/2016-163, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 577,26 eur na účet právneho zástupcu žalovaného.

4. Proti rozhodnutiam uvedeným v bode 2., 3. tohto uznesenia podal žalobca dovolania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)] skúmal bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), či sú splnené procesné predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu napadnutých rozhodnutí. Po preskúmaní veci dospel k záveru, že dovolanie žalobcu proti rozsudku odvolacieho súdu treba odmietnuť a konanie o dovolaní žalobcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie treba zastaviť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Podľa § 427 ods. 1 CSP dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

7. Podľa § 121 ods. 3 CSP lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca.

8. Podľa § 121 ods. 4 CSP ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

9. Podľa § 121 ods. 5 CSP lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

10. V preskúmvanej veci je z obsahu spisu súdu prvej inštancie zrejmé, že dovolaním napadnuté rozhodnutie, t. j. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. októbra 2017 sp. zn. 17Co/375/2016, bolo doručené žalobcovi 22. novembra 2017. Keďže koniec dvojmesačnej dovolacej lehoty pripadol (22. január 2018) na pondelok - pracovný deň, tento deň bol i posledným dňom dovolacej lehoty. Žalobca podal dovolanie na súd prvej inštancie (osobne) dňa 29. januára 2018, teda zjavne po uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty.

11. So zreteľom na uvedené najvyšší súd odmietol dovolanie žalobcu proti rozsudku odvolacieho súdu podľa ustanovenia § 447 písm. a/ CSP, v zmysle ktorého dovolací súd odmietne dovolanie, ak bolo podané oneskorene. Vzhľadom na dôvod odmietnutia dovolania, dovolací súd neskúmal opodstatnenosť podaného mimoriadneho opravného prostriedku.

12. Pri dovolaní žalobcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie z 19. júla 2018 č. k. 2C/42/2016-197 najvyšší súd tiež najskôr skúmal, či sú dané procesné predpoklady dovolacieho prieskumu. Dospel pritom k záveru, že vo veci ide o taký nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, a preto je potrebné konanie o tomto dovolaní žalobcu zastaviť.

13. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Najvyšší súd zdôrazňuje, že v zmysle tohto ustanovenia môže strana sporu napadnúť dovolaním iba rozhodnutia „odvolacieho“ súdu, t. j. rozhodnutia vydané v rámci inštančného postupu, ktoré sú výsledkom preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

14. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

15. Medzi procesné podmienky patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejednanie veci.

16. V danom prípade dovolanie žalobcu smeruje proti uzneseniu súdu prvej inštancie. Na rozhodnutie o dovolaní proti takémuto rozhodnutiu súdu prvej inštancie nie je daná funkčná príslušnosť najvyššieho súdu, ale ani iného súdu, pretože toto rozhodnutie nebolo vydané odvolacím súdom v rámci odvolacieho konania.

17. Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Dovolací súd preto konanie o dovolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie uvedenom v bode 3. tohto uznesenia zastavil podľa § 161 ods. 2 CSP v spojení s § 438 ods. 1 CSP.

18. Dovolací súd úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.